

הצרצר והנמלה / מתוך משלי קרילוב

- זה מוזר, צרצר חבר. מה קרה לך? ספר! מה עשית כל הקיץ עת מילאתי את הבית? האם לא הכנת מלאי כמו כל חורף בגיא?	ידידנו הצרצר כל ימי הקיץ שר. אך פתאום הקור הופיע, חורף אל הגן הגיע. בשמים – עננים, ועצבת בגנים...
- מה את סחה, נמלה? מה זה במוחך עלה? כל הקיץ – שבועות!!! לי היו רק הופעות: שימי לב – אני אמן! לא היה לי רגע זמן...	בשדות אין עוד מזון והגיעה עת רזון. לרינה, ניגון וזמר בא הקץ, הסוף, הגמר. ואיך אפשר לשיר שיר ערש אם ריקה, ריקה הכרס?
- נו, אם כן... - הרי הסברתי: כל עונת הקיץ שרתי...	מתבונן סביב צרצר ומרגיש כי צר לו, צר. אז קרב הוא בזחילה אל ביתה של נמלה:
שרת? אז במקום לאכול קום וצא נא במחול...	- הוי שכנה טובת-לב... זה אני... צרצר רעב...
והנמשל של המשל מוכר לבן וגם לבת מי שטרח לפני שבת - הוא יאכל ביום שבת.	מסר ישיר
	המותר להיכנס וקצת אוכל לחפש? אנא, תני לי פת דקה פן אמות בעוד דקה...